

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (34)

спецвипуск до

Всеукраїнського фестивалю науки

*«Наукові виміри освітнього середовища сучасних
коледжів»*

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 2 (34)

Свідомство про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 4 від 18 травня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 2(34). – 148с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

МАРЦЕНЮК О.Г., РУДА Т.В.

Видавнича діяльність Комунального закладу вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»5

П Е Д А Г О Г І К А О С О Б И С Т О С Т І У В И М І Р А Х П Е Д А Г О Г І Ч Н О Ї М А Й С Т Е Р Н О С Т І

БАРЩЕВСЬКА І.В

Особливості діагностики та педагогічного супроводу дітей із синдромом Аспергера....11

УКРАЇНЕЦЬ І. М.

Гурткова робота як складова частина науково-дослідницької роботи студентів13

НЕНЧИНСЬКА Л.В., ТУРЛЮК С.В.

А на вечорницях дівки-чарівниці. Потоковий виховний захід «Андріївські вечорниці на сучасний лад»16

МАЗУР Т.А.

Виховна година на тему: «Традиції чаювання в різних країнах світу».....22

ОМЕЛЯНЧИК Т.Г., НЕНЧИНСЬКА Л.В.,

Художнє розв'язання Остапом Вишнею одвічних проблем людини та природи, людини та пам'яті, людини та вічності буття, людини та землі, на якій вона живе29

РОМАНУХА Ю.В

Калейдоскоп виховної роботи34

О С В І Т Н І І Н Н О В А Ц І Ї : П Е Д А Г О Г І К А , П С И Х О Л О Г І Я , М Е Т О Д И К А В И К Л А Д А Н Н Я

БЕРЕЗІЙ ІННА

Сучасний вихователь-методист закладу дошкільної освіти38

ВЕГЕРУК ІРИНА

Методика формування іншомовної лексичної компетентності учнів41

ГОРЕЦЬКА ДІАНА, ГРИГОРЯН АЛІНА

Сучасні підходи до формування естетичної компетентності молодших школярів на уроках музичного мистецтва.....46

ЗАТКОВСЬКА МАРІЯ

Проблема організації естетично-творчої діяльності школярів50

ІЩУК ОКСАНА

Особливості організації діагностики потенційно обдарованих дітей55

КУПРЯШОВА ТАЇСІЯ

Використання інтерактивних методів навчання на уроках англійської мови60

ЛАУТА ЛЮДМИЛА

Засоби досягнення результативності у навчанні англійській мові63

ЛЕЛЕКА АНАСТАСІЯ

Використання різних видів наочності в процесі формування мовної компетентності учнів.....67

МАРТИНЮК ОЛЬГА

Діагностика мотиваційного компоненту навчальної діяльності молодших школярів71

МЕЛЬНИК АНАСТАСІЯ

Розвиток образного мислення школярів засобами музичного мистецтва76

ПАВЛОВА ОЛЕКСАНДРА

Психолого-педагогічні особливості взаємодії вчителів та батьків з дітьми підліткового віку81

РИЖУК ГАННА

Формування екологічної свідомості дошкільників засобами природи за В.О. Сухомлинським85

СЛИВА АННА

Використання інформаційно-комунікативних технологій для формування екологічної культури здобувачів дошкільної освіти засобами народної педагогіки89

КНИШ ОЛЬГА

Диференційований підхід у навчанні93

ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ

Комплекс вправ для формування іншомовної монологічної компетентності учнів95

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

Методика використання інтерактивної дошки «Smart Board» на уроках англійської мови100

ХОМЕНКО СВІТЛАНА

Формування мовленнєвих компетентностей дітей дошкільного віку в процесі ознайомлення з українськими прислів'ями та приказками103

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ

НЕНЧИНСЬКА ТЕТЯНА, ДУДКЕВИЧ ІВАН

Міжмовні омоніми108

ЗАБЛОЦЬКА АНЖЕЛІКА

Extension in Lexis of Modern English111

ЗАРІЧАНСЬКА ОЛЬГА, КИРИЛОВСЬКА ЛЕНА

Місце іншомовних запозичень в словниковому складі англійської мови114

МАРТИНЮК ЮЛІЯ

American English in Belles-Lettres119

МІХАЙЛОВА ДІМІТРІЙКА, ТРОФІМЧУК ЄЛІЗАВЕТА

Скорочення у сучасних англомовних ЗМІ: особливості їх використання у пресі та труднощі їх перекладу123

РЕМЕНЯК СОФІЯ, КУЛИК АНЖЕЛІКА

Варваризми в сучасній українській мові127

БАЛИК ТЕТЯНА

Providing Feedback at the English Lesson133

ДУБРОВІНА ОЛЬГА

Indian English and the Linguistic Situation in India136

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

English as the Language of International Communication139

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ

УДК 37.091.212

КНИШ ОЛЬГА

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: КУЗЬМИНСЬКА Д.М.,

викладач кафедри шкільної педагогіки, психології та окремих методик

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Постановка проблеми. Сучасний науковий інтерес до проблеми реалізації диференційованого підходу у навчанні зумовлений об'єктивною потребою організації навчально-виховного процесу у загальноосвітніх навчальних закладах держави на особистісно-орієнтованих засадах. Особистісно-орієнтована система навчання передбачає добре володіння вчителем методом диференційованого підходу до учнів. Це особливий підхід учителя до різних груп учнів, організація роботи яких пов'язана з типологічними особливостями школярів і різниться за складністю, методами й прийомами.

Стан дослідження проблеми. Значний внесок у висвітлення проблемних аспектів диференціації навчального процесу здійснили такі науковці: Н.Воскресенська, Б.Фульфсон, С.Коваленко, Дж. Белла, Д. Баддена, К.К. Шанка, Дж. Скрівенера та інші.

Мета дослідження. полягає у теоретичному аналізі і структуруванні дослідницьких експериментальних пояснень щодо особливостей освітньої диференціальної системи навчання.

Виклад основного матеріалу. Однією з тенденцій розвитку сучасної освіти є врахувати всі індивідуальні особливості розвитку особистості у процесі оволодіння знаннями, вміннями та навичками в умовах масової школи можливо шляхом здійснення диференційованого навчання, яке, “виходячи з єдиної державної програми, ставить перед

учнями одного класу єдину для всіх пізнавальну проблему, до вирішення якої вони йдуть різними шляхами”. У зв'язку з цим проблема диференціації навчання знаходиться у центрі уваги педагогічних колективів, з її рішенням пов'язуються оновлення і подальший розвиток школи, подолання застарілих методів навчання і виховання, розвиток індивідуальності дітей на засадах гуманізації та демократизації. [1].

Розкриття сутності диференціації навчання потребує наукового визначення поняття “диференціація”. Слово “диференціація” походить від латинського differentia, що означає різницю, відмінність. Поняття “диференціація” визначається при цьому як: розділення, поділ, розшарування цілого на різні частини, форми, ступені [2].

У педагогічній літературі зустрічаються такі тлумачення диференційованого навчання: - врахування індивідуальних особливостей учнів у тій формі, коли учнів об'єднано у групи на основі будь-яких особливостей для індивідуального навчання, зазвичай навчання у такому випадку відбувається за дещо різними учбовими планами і програмами - форма врахування індивідуальних особливостей учнів у процесі навчання на основі їх поділу на характерні типологічні групи за різними показниками (рівнем навчальних можливостей, успішністю, пізнавальним інтересом школярів, темпом навчання тощо); - форма організації навчального процесу, за якої

ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ: ПЕДАГОГІКА, ПСИХОЛОГІЯ, МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ

учитель працює з групою учнів, складеної з урахуванням наявності у них будь-яких значущих для навчального процесу загальних якостей (гомогенна група) - конкретна форма організації навчального процесу, яка створює оптимальні умови для реалізації у навчанні принципу індивідуалізації. Диференційоване навчання на уроках – це “процес навчання, який передбачає глибоке вивчення індивідуальних особливостей учнів, їх класифікацію за типологічними групами і організацію роботи цих груп над виконанням специфічних навчальних завдань, які сприяють їх розумовому і моральному розвитку” - процес, спрямований на розвиток здібностей, інтересів і виявлення творчих можливостей школярів [№3. – 192 с.].

В своєму баченні диференціації Керол Ен Томлінсон виділяє три основних аспекти:

- групування учнів на основі врахування рівня базової підготовки;
- варіативність навчального процесу в групах;
- пред’явлення різних вимог до різних груп студентів в оволодінні ними змістом освіти [4].

Слід зазначити, ще що диференціація навчання тісно пов’язана з індивідуалізацією навчання і, власне, ґрунтується на ній. “Індивідуалізація навчання” визначається як “планування та здійснення навчання відповідно до індивідуальних особливостей учнів”. Тобто організація навчального процесу, за якої добір способів, прийомів, темпу навчання враховує індивідуальні відмінності учнів, рівень розвитку їх здібностей до навчання.

Існують два види диференціації - рівнева і профільна – вони співіснують і взаємодоповнюють один одного на всіх щаблях шкільної освіти, проте в різному співвідношенні.

Технологія рівневої диференціації має безсумнівні переваги. Адже вона:

- виключає «зрівнялівку» та усереднення;
 - дає можливість ставити перед учнями реальні навчальні завдання, мотивує зростання інтересу до занять з боку слабших студентів, оскільки з’являються завдання, які вони чесно можуть виконати самостійно;
 - надає можливості самостійної орієнтації у різноманітні навчального матеріалу, способах навчальної роботи, вибору для себе посилюючого рівня навчання, тобто можливості стати суб’єктом пізнавальної діяльності;
 - підвищує самооцінку за рахунок успіхів при виконанні завдань доступного рівня; допомагає вірити у свої сили, забезпечує учневі його максимальний розвиток у межах потенційних можливостей, підтримує почуття самостійності і відповідальності, прагнення до самовдосконалення у студентів низького рівня підготовки й підвищення самооцінки після виявлення міцних знань у студентів середнього і високого рівнів;
 - стимулює співпрацю з однокласниками під час виконання завдань у мікрогрупах, що виховує почуття спільності і сприяє формуванню комунікативних якостей;
- Переваги різнорівневого навчання стимулюють максимальний розвиток студента у межах потенційних можливостей [5].
- Висновок.** Було з’ясовано, що під диференціацією навчання, ми маємо на увазі комплекс організаційно-управлінських, соціально-економічних та правових аспектів навчання, які створюють статус навчального закладу. Наприклад, зміст і організація навчально-виховного процесу визначають відмінності профільного і поглибленого вивчення предметів, умови набору учнів, наповнюваність груп, навантаження тощо. Якщо ж мова йде про диференційований підхід, то маються на увазі технології індивідуального підходу до учнів з метою визначення рівня їх здібностей і можливостей, їх профільної орієнтації,

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Сотова І., Парфенова О. *Дифференциация как способ реализации личностно ориентированного обучения в современной школе* / И.А. Сотова, Е.Л. Парфенова // Вестник Оренбургского государственного педагогического университета. – 2013. – С. 155 .
2. Епишкин Н. И. *Исторический словарь галлицизмов русского языка* / Н. И. Епишкин. – Москва: Словарное издательство ЭТС, 2010
3. Унт И.Э (1990). Индивидуализация и дифференциация обучения. – М.: Педагогика, №3. – 192 с.
4. Колісник В.Ю. *Методичні вказівки із застосування особистісно орієнтованого навчання іноземної мови за професійним спрямуванням на основі технології різнорівневого підходу* / В. Колісник. – Черкаси : ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2015. №4 – 32 с.
5. Корсак К.В. *Великобританія: система освіти і підготовки наукових кадрів* / К.В. Корсак // Науковий світ. – 1999. – С.8 – 11.

Стаття надійшла до редакції
23.05.20

**КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ МОНОЛОГІЧНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ**

УДК 373.5.016:811.111

ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ,

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: МАРЦЕНЮК О.Г.,

спеціаліст вищої категорії, викладач – методист,

кандидат педагогічних наук, доцент

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»